

Decije Pesme

Susret Dva Puza

Kraj jesenjih sitnih ruza
jos trava zelena,
u njoj sreća se dva puza
ne tako malena.

Dok razgovor tako vode
da drugi ne čuju...
Primetili, eto zgodje
da se razlikuju.

Svako kome razlika je
nejasna sad čuje
jedan svoju kucu nosi
drugi je bez kuce.

Puz sa kućom u ćudu je
jer dosad ne vide,
svog rođaka, druga, brata
sto bez kuce ide.

Iznenadjen upita ga,
- Zar jadan ne patiš
svojoj kuci kad pomisliš
kako da se vratiš?

Setajuci kroz travicu
mnogo kisnih leta,
njemu zivot beskućnika
nimalo ne smeta.

Prednosti je mnogo ako

svoju kucu nemas,
primer jedan... obaveza
da po kuci spremas.

Zadovoljan sto ne mora
kuci da se vraca,
slavi svoje postojanje
u rodu golaca.